

Народився 26 липня 1937 р. у м. Ленінград (Росія) у сім'ї відомого вченого, проф. Г. І. Фукса.

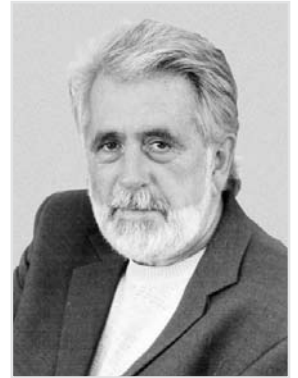
У 1954 р. Ігор Григорович вступив до Московського нафтового інституту ім. акад. І. М. Губкіна, після закінчення якого в 1959 р. залишився працювати на кафедрі технології олив та мастил. Тут пройшов шлях молодшого, старшого наукового співробітника, асистента, старшого викладача, доцента, професора (1982–1992) і завідувача кафедри хімії й технології мастильних матеріалів та хімотології (1992–2007).

У 1966 р. захистив кандидатську дисертацію «Літєві мастила з наповнювачами, їх властивості і застосування», а в 1980 р. — докторську «Дослідження та розробка пластичних мастил із присадками і наповнювачами».

У сфері наукових інтересів І. Г. Фукса — вивчення впливу добавок на структуру і властивості мастил; покращення змащувальної та захисної здатності; дослідження механізмів поверхневої дії в системах «мастильний матеріал–поверхня тертя»; визначення умов раціонального застосування олив (нафтових і синтетичних) та олій у мастильних матеріалах, покращення їх в'язкісно-температурних властивостей; вивчення трибологічних властивостей мастильних матеріалів; дослідження екологічних проблем виробництва і застосування мастильних матеріалів. Він — один із засновників наукової історіографії з нафтової справи в Росії та «Нобелістики».

Ігор Григорович створив наукову школу в галузі колоїдної хімії мастильних матеріалів, яка займається дослідженням, розробкою та оптимізацією їх якості. Під його керівництвом захищено 48 кандидатських і п'ять докторських дисертацій.

Вчений успішно поєднував наукову і педагогічну роботу з громадсько-науковою діяльністю. Входив до наукової ради РАН із колоїдної хімії і фізико-хімічної механіки, Асоціації

Фукс Ігор Григорович

Доктор технічних наук, професор, іноземний член УНГА, фахівець у галузі паливно-мастильних матеріалів

трибологів Російської Федерації, секції хімотологів при Всеросійському хімічному товаристві ім. Д. І. Менделєєва, редакційної ради видавництва «Хімія», учених рад РДУНГ ім. акад. І. М. Губкіна, Інституту фізичної хімії РАН, Уфимського ДНТУ. Був організатором більш ніж 100 галузевих міжнародних і всеросійських конференцій з колоїдної хімії, трибології, проблем хімії, технології та хімотології мастильних матеріалів. Обраний дійсним членом Російської академії природничих наук.

Г. І. Фукс — автор понад 500 наукових публікацій, зокрема 56 монографій і підручників, 41 свідоцтва і патентів на винаходи.

Нагороджений медалями ім. П. Л. Капіци, ім. В. І. Вернадського, ім. В. Г. Шухова, ім. М. К. Байбакова, почесним знаком РАПН «Лицар науки і мистецтва»; удостоєний звань «Відмінник Міннафтохімпрому СРСР», «Заслужений працівник Мінпаливенерго РФ», «Заслужений діяч науки РФ», «Почесний працівник вищої професійної освіти РФ».

Помер 15 травня 2010 р.

Народилася 15 березня 1955 р. у м. Борислав Львівської області.

У 1977 р. закінчила Івано-Франківський інститут нафти і газу за спеціальністю «Геофізичні методи пошуків і розвідки корисних копалин». У цьому ж році почала працювати в Українському науково-дослідному геологорозвідувальному інституті, де пройшла шлях інженера, молодшого та старшого наукового співробітника.

Наукова діяльність І. В. Хавензон присвячена дослідженню проблеми прогнозування покладів вуглеводнів геофізичними методами, зокрема електророзвідкою та сейсморозвідкою. Вона займалася вивченням природного електричного поля, електрофізичних властивостей порід над покладами вуглеводнів, розробкою комп'ютерних технологій з обробки й інтерпретації даних зондувань становленням поля у ближній зоні та вертикальних електричних зондувань. Є одним із авторів геоелектричної моделі родовищ нафти і газу та вирішення питань інтегрального методу обробки зондування становленням поля у ближній зоні. Працювала над створенням алгоритму рішення прямої задачі для горизонтально-шаруватого середовища, над аналізом, обробкою та інтерпретацією регіональних геофізичних досліджень із геотраверсів для вивчення геологічної будови надр Карпатського регіону.

У 1986 р. Ірина Вадимівна захистила кандидатську дисертацію на тему «Природні електричні поля над покладами вуглеводнів Західно-Українського нафтогазоносного регіону». За її рекомендаціями був впроваджений метод природного поля для пошуку покладів вуглеводнів у багатьох виробничих організаціях.

Подальші дослідження І. В. Хавензон присвячені проблемі прогнозування покладів нафти і газу із використанням методи-

Хавензон Ірина Вадимівна

Кандидат геолого-мінералогічних наук, член-кореспондент УНГА, фахівець у сфері обробки й інтерпретації даних сейсмо- та електророзвідки

ки сейсмолітологічного аналізу, а також комплексування даних сейсмоелектророзвідки. За її участю створені алгоритми для розв'язання цієї задачі.

Вона також займається вдосконаленням та впровадженням програмно-методичних комплексів «Сейсмоцикліт» і «Амплітудно-частотна характеристика середовища» у різних виробничих організаціях. Розробки застосовувалися з позитивним результатом на родовищах і площах Дніпровсько-Донецької западини, Волино-Поділля, Карпатського регіону, шельфу Чорного моря. Їх ефективність доведена на ділянках Казахстану, Китаю.

За результатами досліджень Ірина Хавензон опублікувала понад 80 наукових праць. Неодноразово брала участь у різних науково-практичних конференціях, зокрема й міжнародних (у Санкт-Петербурзі, Москві, Калгарі, Сан-Антоніо, Солт-Лейк-Сіті, Закопаному, Ланьчжоу).

Є членом Американської спілки геофізиків-розвідувальників (SEG), членом-кореспондентом УНГА.